

De ideale raadszaal

Dé ideale raadszaal bestaat natuurlijk niet. Iedere 'partij' zal op haar eigen wijze naar zo'n zaal kijken. Globaal gesproken is er daarbij sprake van drie partijen, namelijk 1. de bezoeker die de raadsvergaderingen bezoekt, 2. de raadsleden die er vergaderen en 3. het college dat zijn beleid moet verdedigen en verantwoorden. Hoe zou een raadszaal vanuit hun perspectief er uit kunnen zien?

Perspectief vanuit de bezoeker

Een bezoeker die een raadsvergadering bijwoont, moet het prettig vinden een vergadering bij te wonen. Hij moet als het ware uitgenodigd worden om dit vaker te doen. Een bezoeker wil de actoren goed kunnen zien. Het moet geen puzzel voor hem of haar worden wie waar iets zegt. Raadsleden, maar ook collegeleden moeten zichtbaar zijn (dus niet verstopt), zonder dat bezoekers daar capriolen voor uit moeten halen. De bezoekers willen uiteraard ook gezichten zien en niet tegen ruggen aan kijken. Toch weten zij wanneer raadsleden hun standpunten richting het college kenbaar maken. Hun plaatsen zijn bekend. Ook vak C (van het college) is duidelijk, omdat vak C duidelijk los staat van de raadstafel. Waar de voorzitter zit, is geen probleem: zijn optreden is vanaf het begin van de vergadering helder. Dat hij er in de hoedanigheid van voorzitter zit, is evenzeer duidelijk: hij maakt geen onderdeel uit van vak C. De griffier en de (eventuele) notulist(e) flankeren hem.

Daarnaast moeten de sprekers ook te beluisteren zijn. Met andere woorden: het geluid moet perfect zijn. Slechthorenden kunnen van de handelingen toch getuige zijn, omdat een ringleiding aanwezig is. Is er een presentatie (de raadszaal is immers ook ingericht met de nodige goed weggewerkte multimedia), dan kunnen zij de presentatie goed volgen. Mocht de publieke tribune, die normaal gesproken voldoende ruimte biedt, te weinig zitplaatsen bieden, dan kunnen bezoekers de presentatie van 'hun' wijk vanuit een groot scherm in een belendende hal of zaal volgen. Zo is het gemeentehuis en de raadszaal hún huis.

Kunnen de bezoekers hun aandrang om aan de discussie deel te nemen of om 'de raadsleden' eens goed de waarheid te zeggen niet meer weerstaan, dan kunnen zij hun bijdragen afvuren richting het gemeentebestuur.

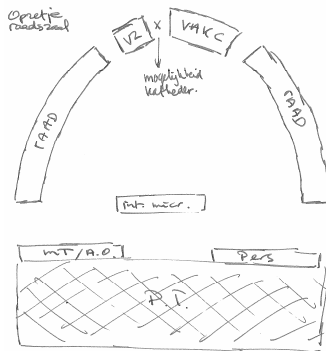
De pers

Het neusje van de zalm van de bezoekers mag uiteraard niet over het hoofd worden gezien. Met alle égard wordt de pers door de gemeentebode naar haar plaats geleid. Een aparte tafel op de grens van de publieke tribune en de politieke arena.

Perspectief vanuit de raadsleden

De hoofdrolspelers van de vergadering willen elkaar graag zien. Zij willen evenmin tegen de ruggen van hun collega's aan kijken. Zij willen daarom in een grote (halve) kring zitten met hun gezicht naar de bezoekers. Voor hen doen zij het immers! Zij willen contact met hun kiezers. Omdat inmiddels alle documentatie – en dus ook alle raadsstukken – zijn gedigitaliseerd, hebben zij hun laptop bij zich die zij aan moeten kunnen sluiten op het stroomnet. Even snel een mail sturen naar de coalitiegenoot of juist oppositiepartij om te weten of zij hun amendement of motie steunen, kan uiteraard wanneer een internetverbinding mogelijk is. Steunt de andere partij de motie niet, dan moeten in een debat

met elkaar de degens gekruist worden achter interruptiemicrofoons (eventueel mobiel, dus te verplaatsen, omdat er ook trouwerijen zouden kunnen plaatsvinden). Alleen die microfoons mogen voor het debat gebruikt worden. Dat is even wennen, maar brengt wel meer levendigheid in het debat. De bezoekers gaan bijna op hun stoelen staan! Wie komt voor hun belangen op? Gelukkig kunnen zij blijven zitten: zij zien hun belangenbehartiger al achter de interruptiemicrofoon. Het dualisme vraagt een gepaste afstand tussen raad en college: collegeleden niet achter hún tafel. Zij hebben een eigen plek. Maar wel zo, dat het college

ook met een open mind naar de bezoekers hun beleid verdedigen. Niet met de ruggen naar de inwoners toe, maar met open vizier. Bij plechtige momenten of politieke hoogtijdagen willen de fractievoorzitters of hun plaatsvervangers graag in het middelpunt van de belangstelling staan. Een kathedraal maakt het raadsmeubilair compleet. En oh ja: de vergaderingen zijn tegenwoordig niet meer zó kort. Het is vaak een hele zit. De stoelen zitten als gegoten, terwijl de prijs nog redelijk blijkt te zijn. Wanneer er commissievergaderingen zijn, zijn er doorgaans minder raadsleden aanwezig. Dat maakt de raadszaal groter en de afstand naar elkaar niet kleiner. Het is namelijk mogelijk de vergadertafel te verkleinen (door een mobiele, dus te verplaatsen,

vergadertafel). Dat komt de sfeer ten goede. Bovendien kunnen alle raadsleden elk detail van een presentatie volgen. Het projectiescherm voorin de raadszaal is voor hen zichtbaar.

Perspectief vanuit het college

Het college heeft niets te verbergen. Het staat voor zijn beleid en kunnen de kiezers, maar zeer zeker ook de raadsleden recht in de ogen kijken. Zij hebben de raadsleden en de bezoekers dan ook duidelijk in het vizier. Zij zitten niet aan de tafel van de raadsleden. Dat willen zij ook niet. Zij besturen; laat de raad maar kaders stellen en sturen. Zij zijn 'anders'. Daarom zitten zij apart in vak C. Maar aan het debat willen zij meedoen, als de voorzitter het hun toestaat.